

Leg. 56

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie ustanowienia dla niższej służby oddziałowej obu szpitali krajowych we Lwowie i Krakowie rocznych dodatków.

Wysoki Sejmie!

Wiadomo, jak ważnym czynnikiem opieki szpitalnej jest dobra, troskliwa i wyćwiczona w swym zawodzie służba oddziałowa, dozorecy i dozorczyńnie chorých. Ażeby uzyskać taką służbę i trwale ją w zakładzie zatrzymać, należy, prócz odpowiedniej płacy, zapewnić służbie korzyści, wzrastające z każdym rokiem pobytu w szpitalu.

Z tego samego założenia wyszła także ankieta, zwołana w r. 1891 na polecenie Wysokiego Sejmu celem zbadania urządzeń lekarskich i administracyjnych zakładu kulparkowskiego.

Na wniosek tej ankiety, przedstawiony przez Wydział krajowy w sprawozdaniu o obradach ankiety, uchwalił Wysoki Sejm 8. kwietnia 1892 przyznawać służbie zakładu kulparkowskiego po roku odbytej pracy przez szereg lat pięciu co roku dodatek do płacy po 24 koron, czyli po 2 korony miesięcznie.

Nadto uchwała z 3. listopada 1905 r. Wysoki Sejm, uwzględniając petycję służby oddziałowej zakładu kulparkowskiego, przyznał jej prawo pobierania prowizji z funduszów zakładu w razie okaleczenia lub nieudolności do pracy po latach 10 służby w wysokości 40% ostatniej płacy; za każdy dalszy rok dolicza się przy wymiarze prowizji 3% ostatniej płacy, tak, że prowizya po 20 latach wyniesie 70%, a po 30 latach równa się wysokości całej płacy.

Polepszenie doli służby oddziałowej w zakładzie kulparkowskim wpłynęło też na los chorych, od tego bowiem czasu zmniejsza się — jak statystyka wykazuje — ilość nieszczęśliwych wypadków w zakładzie.

Równie ważnym czynnikiem jest służba oddziałowa w szpitalu, gdzie z powodu fizycznej niemocy chorzy nieraz całkiem zdani są na opiekę służby i ruszyć się bez niej nie mogą.

To też Dyrekcyje obu szpitali krajowych podniosły potrzebę przyznania lepszych warunków służbie oddziałowej i zastosowania także do niej norm przyjętych dla służby oddziałowej zakładu kulparkowskiego.

Zarówno dobro szpitali jak i względy słuszności skłaniają Wydział krajowy do przyjęcia tych wniosków.

Służba obu szpitali, tak męska jak i żeńska, podzielona jest co do wysokości płac na kilka kategorii. Posuwanie się służby z niższej kategorii płac do wyższej jest bardzo powolne, dlatego nowozacięzna służba, nie mając widoku

rychłego awansu, zaledwie się cokolwiek poduczy, bardzo często szpital opuszcza, szukając lepszych warunków bytu. Ażeby więc umożliwić szpitalowi zatrzymanie dobrej i uzdolnionej służby przez czas dłuższy, trzeba dla niej stworzyć widoki choćby nieznaczne lecz częstego posuwania się w poborach.

Celowi temu najlepiej odpowie system mechanicznej podwyżki płac w miarę dłuższej służby, przyjęty dla Kulparkowa. Z zastosowania tego systemu nie wynika jednak zgoła konieczność zachowania także równomierności w przyznawanych tam podwyżkach. Owszem w wymiarze dodatku służbowego należy zrobić różnicę między służbą szpitalną a kulparkowską, która to ostatnia jest bezsprzecznie znacznie uciążliwszą, niebezpieczniejszą i bardziej odpowiedzialną.

Z tych przeto powodów Wydział krajowy proponuje, ażeby służba oddziałowa obu szpitali, tak męska jak i żeńska — bez względu na kategorie płac — po upływie roku nienagannej i pożytecznej pracy otrzymywała podwyższenie 12 koron rocznie przez tyle lat, aż służba męska dojdzie do 30 koron miesięcznej płacy (razem z doliczeniem owych dodatków), a służba żeńska do 24 kor. miesięcznie.

Odnośne spodziewane podwyższenie poborów służby oddziałowej według proponowanej zasady jest uwidocznione w preliminarzach budżetów obu szpitali krajowych na r. 1907. W preliminarzach tych uwzględnoną też być musiała taka sama podwyżka płac służby oddziałowej tych c. k. zakładów klinicznych we Lwowie i Krakowie, których administrację prowadzą Zarządy szpitali krajowych. O tem zawiadomiliśmy c. k. Namiestnictwo.

Na podstawie powyższego przedstawienia Wydział krajowy wnosi:

Wysocki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm zatwierdza wniosek Wydziału krajowego corocznego podwyższania służbie oddziałowej obu szpitali krajowych we Lwowie i Krakowie po pierwszym roku nienagannej i użytecznej pracy po 12 koron rocznie do czasu, gdy pobory dozorców (z doliczeniem owych rocznych dodatków) osiągną kwoty 30 koron miesięcznie, a dozorczyń 24 koron miesięcznie.

II. Sejm wstawia na cel powyższy do preliminarza budżetu szpitala lwowskiego na r. 1907 do Rubr. II. poz. 29 f. kwotę 624 koron, z czego przypadnie 372 K. dla 70 osób oddziałowej służby szpitalnej, a 252 K. dla 49 osób oddziałowej służby klinicznej — a do preliminarza budżetu szpitala św. Łazarza w Krakowie do Rubr. II. poz. 29 e. kwotę 636 koron, z czego przypadnie 552 K. dla 69 osób oddziałowej służby szpitalnej, a 84 K. dla 9 osób oddziałowej służby klinicznej.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

St. Badeni, w. r.

Marszałek krajowy.

Sprawozdawca:

Mieczysław Onyszkiewicz, w. r.

Członek Wydziału krajowego.